

DEBRECZENI LAPOK

ELŐFIZETÉSI-ÁR:

Egész évre 2 frt
Fél évre 1 „

Vidékire egész évre 60 krajczárral több.

Hirdetés árak egyezség szerint. — Nyiltér sora 10 kr.

Főszerkesztő:
JÁNOSY ZOLTÁN.

Felelős szerkesztő:
THAN GYULA.

Kiadó és laptulajdonos:
SCHWARZ I. IMRE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Debreczen, Széchenyi-utca 1813. szám.
Minden elap szellemi, vagy anyagi részét illető küldemény ide intézendő.

A DEBRECZENI LAPOK megjelenik minden vasárnap.

Egyes szám ára 4 kr. Kapható minden tőzsdében.

A társadalmi morál.

Furesán vagyunk.

Ha végighallgatjuk a modern embereket, a kik a büntől való iszonyadásukat szerete hirdetik és hangsúlyozzák, hogy a bünt el kell választanunk a bűnöstől, s míg az előbbit sujtjuk, az utóbbit a szeretet tetteivel ki kell emelnünk a posványból és a jó utra terelnünk, — elérkezettnek hinnők az időt, a melyben az ember a legmervebb közönyösség álmából fölébred, hogy valósággal megfeleljen a célnak, a melyre kirendeltetett.

Soha nem hallottunk hangzatosabb szavakat a közérkölciség dolgában és a megtévedtek megmentése körül felhasználni, mint most; de sohasem gyakoroltattott ezen elv k sebb mértékben, mint ugyancsak most.

A theoria szép. Mi hasznát veszszük azonban az orvosnak, ki akár a legmegkapóbb szavakkal rántal a fekélyre, de vonakodik kezével hozzányulni és a tekély továbbterjedését megakadályozni?

Ilyen orvos a mi társadalmunk és ilyenek a mi társadalmunknak Cátói.

Beszélnék és írnak az elzülöttek megmentéséről, esznek és isznak a gonosz tevők megjavítására; de ott, a hol szávaiknak és szavakkal hangoztatott elveiknek egyéniségük súlyával befolyást kellene biztosítaniok, ott inkább maguk taszitják bele a megtévedtet a pocsolyába, semhogy elveikhez hiven megmentésére kezüket odanyujtanák.

És még hagyján, ha a megtévedt és

a tévedés elleni felháborodás a szívnek mélyéből fakad és valóban kifejlődött erkölcsi érzeten alapul.

De ez a legtöbb esetben nem így van.

Ninesen az a bűn, melyet a mi derék társadalmunk és ennek cátoi szószólói szembehunyva meg ne tűrnének. Abban a perczben azonban, a melyben a nagy Galeotto kiszemelt magának egy-egy áldozatot, ők is felháborodnak neki esnek és ütök a szegényt ugyanazokért az okokért, a melyek miatt felszólalni a nagy Galeotto működése nélkül eszünkbe sem jutott volna.

Ez a mi társadalmunk morálja!

Ahelyett, hogy egy testté tömörülnek és sorfalat képeznének, a mely a fal utját állja a büntől üzőbe vett nyomorultnak, helyett hogy azt a megtévedt embert felemeljék és lelkét fogékonyvá tegyék a jobb iránt, ahelyett kitérnek utjából és átengedik őt az eszeveszett futásnak a bűn által kijelölt irányban és a további bottlásoknak. Tartanak attól, hogy kezüket az érintés folytán beszennyezik. Félnék és e félelmükben megtagadják a megtévedttől az erkölcsi szappant, amelynek segítségével lemoshatná magáról a szennyet, mely egyes esetekben akarata ellenére is rátapadt.

Ilyetén módon nyilvánul korunknak filántropiája, társadalmunknak erkölcsi érzülete. S ha majd a történetíró korunk megírásához fog, időnkét legtalálébban a szép szavak korszakának fogja nevezhetni.

Küzdünk az előítéletek ellen — oda-

haza betanult ragyogó beszédekkel. Paradijsomot kívánunk alkotni a földből és a szeretetnek magvából csupa pálmákat növesztetni, melyek békét, elnézést, türelmességet hozzanak mindenüvé; oh igen, bátran elhíheti mindenki, békét és elnézést, türelmességet és odaadást akarunk az embertárs iránt gyakorolni, akarjuk pedig elragadtatással és lelkesedéssel, a míg — borunk el nem fogyott.

Sok sokat megtapsolt szónoknak szegyenkezve kellene szeméit a földhöz szegeznie, ha a gyakorlati életben odasugná neki valaki az ő saját szavait.

És kell hogy odasugjunk!

A társadalmi morál csak akkor fog megtisztulni, ha mi magunk tisztára mosuk a szennyest.

A megromlott órát nem fogjuk a legkisebb hibánál félrevetni, hanem igenis addig javítatjuk, a míg a javítás sikerében bizhatunk.

Ellenben a megtévedt embert azonnal kitaszítjuk a tisztáknak látszók köréből és elzárjuk előle a megjavuláshoz vezető utat.

Az ember csakugyan nem volna kiserletekre méltó?

—n.—

Az élelmiszerek piacza.

(Levél a f. szerkesztőhöz.)

Debreczen, febr. 18.

Ugy a benszülött, mint a beköltözött városi lakosok érdekét szem előtt tartani, a hatóságnak mindenütt elodázhatlan kötelessége s ennek czéljából gondoskodni kell oly intézményekről, a melyek a megéhtetés ké-

T A R C S A

Otthonom.*)

Hol a szőke Szamos hömpölygeti árját
Könnyű fenyő tutajt ringatva kebelén;
Messze kéklő hegyek koszoruzta völgyben
Szülőföldem kedves képe tűnik élém.

És ha szép az alföld kalászos rónája,
Égbenyuló hegység ha csodálatkeltő:
Édes szülőföldem! hogyne volnál szép te,
Hegyvidék és róna együtt mind a kettő.

Kicsiny kis faluba vezet az országot,
Olyan apró, alig van rajta mit nézni;
Azt a két sor fehér házat azért mégis
A két szemem olyan gyönyörködve nézi.

Fehér házak mellett nagy jegenyenyárfák
Allanak örökként, a kerítésen kívül
Itt-ott egy-egy lóca, a melyre a háznép
Vasárnap délután — templom után kiül.

Pá zsitos czinterem közepén a templom;
Föltekint az utas, hogy jár az órája?

*) A Bulyovszky pályázaton díjat nyert mű.

Ora: biz' az még nincs bádagos tornyában,
Hanem már a helye ki van festve rája.

Mellette a papház, oszlopos tornáca
Bizalmasan tekint a vén eperfára:
Régi jó barátja; a falu vénei
Sem emlékeznek már csemete-korára.

Kedves vén eperfa! Eszembe jutnak a
Lombod alatt töltött játszi gyermekévek
Te mitse' változál, ám mohos gallyaid
A pajkos gyermekre alig ösmernének.

Nyilt az utcaajtó, a harangozó jön
A templomkulcsért; megy elhuzni a delet,
Tzerencsés jó napot kíván nagy csendesen,
Aldást, békességet — ez rá a felelet.

Itt a délebédet viszi egy menyecske,
Karjain emelve zöld fazekak párját;
Szaporán lépeget, bár nem könnyü terhe,
Tudja, hogy odakünn már szívesen várják.

Iskolás gyermekek hosszú kettős sorban
Mennek hazafelé, zsi bongva, zajongva,
Egy darabig együtt, — az utca-szegleten
Szétválják a csapat, ki balra, ki jobbra.

Már épen asztalhoz ültek a papéknál,
Hogy ujságot hozott s levelet a posta.
Levelet? Kitél jött? A „fiu” irt. Mit irt?
Várakozó öröm szívöket elfogja.

Holnap itthon lesz -- mond az apa röviden.
Anyá és leánya halkán tanácskoznak . . .
Ma volt kenyérsütés, lágy kenyérré várjuk,
Be jó, hogy jön! hanem mit is főzzünk
holnap?
Soltész Elemér.

Leszámolás.

— (Rajz.) —

Szűts Jenőtől.

— Édes, kedves hugocskám, függönyözd
be az ablakot, ne süssön be az a kiállhatatlan,
utálatos nap. Nagyon boszant ez a szép
verőfényes idő, — mely kicsalja az ibolyát,
gyöngyvirágot a földből és zöldre festi a fa-
ágakat.

Ősz kellene nekem most, az illenék leg-
jobbiban az én hangulatomhoz. Szeretném látni
a falevél hullását, a mint kergetőznek, futká-
roznak a rideg szélben; szeretném látni a
szürke ég sirását, legalább sirhatnánk akkor
együtt kedvünkre.

nyelmességét nemesak ne gátolják, de minden uton és módon előmozdítsák.

E lapban — nagyon helyesen — többször voltak már a közönség javát előmozdító ügyek megszervezve, a melyek — valószínűleg — nem kerültek ki a hatóság figyelmét sem s talán gondolkozóba is estek egyik vagy másik fölött, hogy de bizony elkelve az ezen irányokban való alapos és gyors intézkedés.

Ilyen intézkedésre vár általános vélemény szerint a debreczeni élelmiszerek piacának rendezési ügye, melyben az intézkedés haszthatatlan lett.

Ugy kell lenni, hogy ez az ügy már nagyon régen kísért Debreczenben s érzik egyesek s a hatóság is, miszerint nemesak foglalkozni kell ez ügyvel, hanem egy vagy más irányban eldönteni is.

Volt, sőt talán van is vállalkozó, a ki föllátna a kész tervek szerint a közlelmészési csarnokot, de a közgyűlés nem egyezett bele annak létesítésébe, bizonyosan voltak alapos indokok arra s főképp az is látszik az eddigi intézkedésekből s a közvélemény nyilatkozatából, hogy a városnak magának kellene a központi vásárcsarnokot felállítani, ami nagyon is helyes volna.

Nekünk ugyan alapos ellenvetéseink vannak a központi vásárcsarnok ellen, akár a város, akár magán egyének létesítsék, mert meggyőződésünk, hogy az élelmiszerek drágaságának fokozott emelkedését vonná maga után az ily tervezetű központi vásárcsarnok s ha szabadulna is e közönség az elárúsítást közvetítő kufárok zsarolásától, a mit a vámon nyer: elvesztené a révén, a mennyiben az első kézből árulók mégis csak a fogyasztó közönségen vásárolnák be a drága helypénzt.

Hogy előnyös lenne e az, miszerint minden élelmi cikket egy köz-csarnokban találhasson fel Debreczen 60 ezer lélek testi szükségleteire vásárlók nagy száma, előttünk oly kérdés, melyre a legmegnyugtatóbb választ adni nem vagyunk képesek.

Pedig óriás nehézséggel jár most szét-szórva levő piacról a napi bevásárlást eszközölni.

Egy költségesebben élő nagyobb család napi szükségleteinek bevásárlását a helyi viszonyokkal ismerős bevásárló, csak 2-2½ óra alatt képes eszközölni, a mi lehetetlenné teszi, hogy a család a debreczeni rendes étkezési időben költse el ebédét, ha ezen idő megtartására a hivatalos órák, a gyermeket iskolába menési ideje kötelezik. Ha pedig a városban a különböző cikkek különböző helyen levő eladási helyét nem ismerő család vagy gazdaszony jár a piacra, hetek kellenek, míg felfedezi mi hol kapható. Egy beköltözött család el van veszve, ha csak valami mindent jól kiszimatolni nem tudó tagja nincs.

Hogy pedig az, amiket elmondtunk,

mind így van, azt minden Debreczenben élő bőlesen tudhatja, sőt azt is tudhatja aztán, hogy éppenséggel nincs jól.

De azt kérdeheti valaki ezek után s egészen méltán, hogyha sem a mostani, szét-szórtsága nem tetszik a piacnak, sem a központi vásárcsarnok létesítésén nem lelkesülünk, ugy miféle módozatot tudunk, a mi előnyös állapotot teremthetne?

Hát kérem, mi a piacok szétosztása mellett vagyunk, olyaformán, hogy a városnak legyen 4, esetleg a 6 fő utcáját véve irányadoul, ugyanannyi vásártere a nyílt ég alatt; az eladókat hozzá kell szoktatni ahhoz, hogy mindenkinek legyen egyik vagy másik piacton rendes helye s e piactokon a szarvas és szuró marha, sertés s egyéb huson kívül feltatálható legyen az utolsó szál zöldségig mindaz, mi az élelmi cikkek közül piacra kerülhet s hogy az eladók értéke csorbát ne szenvedjen, a helyöket minden hóban változtathatják, persze szabadságában állván a vevőknek, bármelyik piactot felkeresni, ami az elárúsítók arra ösztönöznék, hogy kiváló minőségű élelmiszerekkel jelenjenek meg, hogy a magok utcabelijeit odakössék.

Nagyot lenditene ez az élelmi szerek olcsóbbá tételén is, mert minden piact a maga részére óhajtaná meghódítani a vevőket s kétségtelenül oda megy mindenki, hol jót jutányosan kap.

Annyi tény, hogy pl. a pécsi sor ide s tova nem fér el a mostani helyén s már is roppant hosszú, így gondoskodni kell arról, hogy reform alá vétessék.

Mindenütt a közönség érdeke lebegjen szem előtt a hatóságnál, már pedig az élelmi szerek piacának ügye oly közérdekű, hogy azzal folyton foglalkozva is mindig ad teendőt.

Meglássuk, miről adhatunk számot, mint hatósági intézkedésekről.

???

Hajdumegye közgyűlése.

Hajdumegye közgyűlését február hó 15-én tartott meg. Tudósítónk a következőkben számol be:

Gróf Dégenfeld József főispán a vármegye törvényhatósági bizottságának közgyűlését kevéssel 9 óra után megnyitván, tárgysorozat letárgyalása után bejelenti Silye Gábor halálát és a megye részvételét a temetésén, valamint Hajdúvármegye volt alispánja Weszprémi Gáspár özvegyének ma éjjel bekövetkezett halálát. Mindkettőnek emléke jegyzőkönyvileg megörökítették.

Az alispáni jelentés kapcsán felolvassák Jókai Mór koszorus írónak az alispánhoz intézett köszönő levelét. A közgyűlés koszorus írónkat lelkesen megéljenzi.

József kir. főherczeg leiratát a megye

üdvözlő feliratára a közgyűlés lelkes éljenzés után, örvendetesen tudomásul veszi.

Dorog község által adóügyi jegyzői lakul vásárolni czélt ingatlan ügyében érkezett belügyminiszteri leiratot tudomásul veszi a közgyűlés.

Zs. Nagy Mihály volt közhajdu özvegye részére a belügyminiszter rendelete alapján, a megyei házipénztár terhére 30 frt. segély adatik.

Az állami közutak törzskönyv vezése tárgyában az államépítészeti hivatalokhoz küldött keresk. min. rendelet alapján, az áll. vállalkozók javaslatát, — mely szerint a vállalkozóknak kiadandó munkálatokról az államépítészeti hivatal tervet és költségvetést terjeszsen be, Seybeld K. kir. mérnök hozzájárulása és Rásó György kir. tanácsos, alispán felvilágosítása után, a közgyűlés elfogadja.

A közös pénztárnoki állás betöltése következtében; elnök-főispán a kijelölt bizottságba a maga részéről dr. Czeglédy Mihályt, Fischbein Ignácot és Erőss Lajost, a törvényhatóság részéről pedig Lévy Márton és dr. Nagy Gábor tagot jelöli ki.

Az esetleg szükséges választás szavazatszedő bizottságának elnökéül Karap Mórt, tagokul pedig Bogdán Gábor és G. Tóth Mihályt, a bizottság jegyzőéül pedig Gróf Dégenfeld Pál tb. szolgabírókat nevezi ki a főispán.

A jelölt bizottság gróf Dégenfeld József főispán elnöklete alatt Budaházy Endre, Vásárhelyi István és Kuti Mátyást jelöli ki a választásra.

A névszerinti szavazás lefolyása után elnök Karap Mórt a szavazatszedő bizottság elnökét a szavazás eredményének kihirdetésére szólítja fel. E szerint beadott összesen 129 szavazat, ebből Vásárhelyi István 69, Budaházy Endre pedig 60 szavazatot kapott s így 9 szótöbbséggel megyei pénztárnokká Vásárhelyi István választott meg.

A tévedt nő.

— Félre innen!

És keresztül törve a tömegen, odatolakodott a mentőkocsi elé.

Nem látott már semmit. Épp abban a perczen csaptak be a kocsi ajtaját s elrobogtak a szerencsétlennel.

Az őszbe csavarodott haju, tiszta külsejű öreg ott állt az utca közepén. A körülötte levő sokaság miatt a tovarobogó kocsi után sem nézhetett. Pedig szeretett volna utána futni; szeretett volna tengelyébe kapni: hadd vigyék őt is!

Ostoba emberek tréfáltak a szegény öreggel.

— Talán szeretője volt a kis fruska?

Nem hallotta meg, mert különben ki tépte volna goromba nyelvöket.

Azt kérdezed hugoskám, hogy mi bajom van? Ne kérdezd, mert ugyse mondom el. Nem mondom el, mert ugyse értenéd meg. Majd megtudod, ha nagy lány leszel. Addig csak menj még játszani, mulass addig, a míg gyerek vagy; ne félj lesz elég időd a komolyabb dolgokra is!

A kis leány vidáman, ugrándozva futott ki az udvarra játszótársai közé, nem is sejtve semmit a borzasztó katasztrófából, mely bátyja nyugalmát örökre elrabolta. A fiu egyedül marad, gyötrő fájdalommal s tovább tűnődött azon a keserves dolgon, a mit se Isten, se ember nem tehet jóvá. Megtörtént és azzal vége van.

Elhomályosította esztét a felvillanó düh s abban a borzasztó pillanatban nem tudta hogy mit tesz. Ugy kellett lenni, másképp nem is lehetett. Szinte ott látja maga előtt végbemenni az egészet.

— „Haragos volt már az apja akkor is, mikor elment hazulról, az a kegyetlen szívű, hyéna főnök meg még jobban élesztette benne a boszu érzetét. Darabos, kemény szavakkal beszéltek.

— Mit akar itt? Hiszen már egyszer elküldtem! Semmi közünk tovább egymáshoz. Távozzék, mert különben kilöktem.

— Soha, hallja az ur! Nekem igazságot tegyen, mert ha nem, hát... Hazugság, aljas rágalom, a mit rám fognak. Érti az ur! Tolvaj az a gazember, a ki áskálódik utánam, tolvaj minden tisztviselője, tolvaj maga az ur, tolvaj az egész világ, de én becsületes, tiszta kezű ember vagyok. Érti az ur!

— Még egyszer mondom, hogy távozzék.
— De nem távozom! Előbb leszámolunk, aztán megyek.

— Mit, még magának áll feljebb! Hitvány, nyomorult ember. Én vagyok a gyár főnöke, a tisztviselőkkel úgy bánok, a hogy nekem tetszik. — Az urnak felmondtam, itt nincs tovább semmi keresete. Távozzék!

— Nem addig, míg igazságot nem tesz. Fogadjon vissza, mert ha nem, akkor egy éhező család nevében fogom felelősségre vonni. Érti ezt? Az egész világ előtt.

— Semmi közöm a világhoz. És annyit mondok, hogy hagyjon fel hiábavaló fenyegetéseivel, mert én ugyse ijedek meg. Köszönje meg, hogy nem jelentem fel, mint tolvajt, a ki évek óta lopja a gyárat! Csókoljon kezét ezért a nagylelkűségért s huzza be a nyakát. Hogy is mer ilyen ember a főnökével szembe szállni, a parancsolójával. Egy tolvaj, egy megbélyegzett ember. Pfuj! Gyalázat.

Azzal megfordult a nagylelkű főnök ur

és átment a másik szobába. Az elesapott tisztviselő görcsös szorítással kapta meg revolverét s utána akart löni, de egyszerre lehanyatlott a karja.

Mintha valami belső hang szólott volna hozzá, valami belső kényszer akasztotta volna meg végzetes tettében. Várj, ne siess úgy!

Vérben forgó szemével még egy pillantást vetett a becsapódó szőnyegajtóra s öszszecsikorította fogait.

— Megállj, nyomorult! Majd a kezem közé kerülsz még te, vagy ha te nem, hát az a drágalátos rokonod, a kinek elhiszed az aljas rágalmaikat! Nem vizitek el szárazon, nem! Kutyak!

Mikor jött lefelé, a homályos, szűk lépcsőn szembetalálkozott a legnagyobb ellenségével. Az ördög, a balvégzet hozta most ezt az embert utjába, nem az Isten.

— Na, már megint itt járt? Mit alkalmatlankodik itt annyit!

— Semmi köze hozzá! Nyugodtan akart neki válaszolni, de csakugy forott benne a méreg, hogy alig bírta már magát türtöztetni. Egy pillanat alatt felül kerekedett benne a vadállat. Itt van hát a hatalmában ez a nyomorult ember, a ki miatt elveszti a keresetét, hogy akár mehet koldulni a családjával. Eh, most végezzük. Nincs senki a közelben, nema

Különbé asszonyok komoly arczal álltak körül s egyik-másik kérdezte is:

— Ismerőse volt? Miért s mivel mérgezte meg magát? Vajjon meghal-e? Az öreg nem felelt. Szegénynek könyöcsillogott szemén.

A kíváncsi sokaság lassankint szétszórt s csak az öreg után sompolyognak néhányan kiknek egyéb dolguk nem volt. Lassankint ezek is el-elcsillagóznak s az öreg maga ballagott a néps utcákról a néptelen utcákra.

Künn volt végre a város határán is. Ott járt a vasuti sinek mentén. Vén pályáór igazította ép a váltót. Nem messze tőle kicsiny viskó volt s előtte vidám leányok daloltak.

Öregünk a sineken akart átmenni. A pályáór nem engedte.

— Jön a vonat — ugymond.

Öregünk hát várt. Addig is elbeszélgetett a pályáórral. Irigylte a leányait, mert neki is volt ilyen leánya. De csak volt. Mer egyszer megfelekedett magáról: gonosz férfiak megcsálják; megmérgezte magát s ki tudja, tán bele is hal. Az utcáról szedték össze.

A pályáór sajnálkozni akart szegény öreg, de nem volt már ideje: a vonat füttye halatszott.

Az öreg odanézett a kis viskó felé. A leányok dalolva fogadták az elrobogó vonatot.

A vasut sebesen robogott el. Senki sem vette észre, mikor az öreg odavetette magát a sinekre.

Ügyetlenül tette. Nem halt meg rögtön. A masina felülökte s csak eszméletlenül gurult le a töltésen.

Jószívű emberek ápolták, míg a mentők megérkeztek. De nem tudták eszméletre hozni elvitték úgy, a hogy volt. Ugyanabba a kórházba került, hova kevéssel előbb egy szerencsétlen leányt vittek.

Es az öreg meghalt. Senki sem tudta kiért miért. Csak a szegény pályáór ismerte sorsát, csak ez mondhatta volna, hogy szegénye, becsülete kergette a halálba. De ez nem szólt. Minek is? Jó ez így. Kévs port ver föl az öreg, békén nyugodhatik.

Egyszerű ravatalra tették. Nem sirt koporsójánál senki sem. A temetőben is árok mellé temették: hisz öngyilkos volt, szegény öngyilkos! Senki sem gondolta, hogy valamikor még sirni is fognak hantja fölött.

Pedig így történt.

Tél volt, dermedő hideg tél. Kopár volt a temető, s csak a varjak egyhangu káromgása szakította meg a csendet olykor. A sirokat most nem látogatja senki sem. Csak az öreg sirja fölött kesereg egy bánatos leány.

Vékonyka ruháját a süvítő szél lengeti, kendője alól haja kuszáltan kandikál elő. Nem tudni, hogy vajjon a belső felindulás,

vagy az idő zordonsága esalta-e szemére a könnyeket.

Csoda, hogy oda nem fagytak arczára.

Ott térdelt s ujjjaival ásta, kaparta a havat, a földet. Beásta a gödörbe szegényét.

Kis gyermek volt. Megölte előbb, aztán beásta. Nem fog most már szegényt hozni a boldogult öreg fejére. A szegény eltűnt a föld színéről, nem tudott róla senki sem. A sirt ismét betakarta a hófúvás; az ujjak kaparása már nem látszott rajta.

A leány elfutott. Azt hitte, hogy kő esett le a szívről. Pedig dehogy! Bűnös utjain a lelkiismeret kergette s nehezebb volt az életet viselni, mint azt a terhet, melyet lerázott magáról.

A kis angyal szüntelen nyomában járt.

S ő fél az angyaloktól, mert ő az öröggé volt.

Izzadt s az izzadság megfagyott homlokán. Nem bírta tovább.

Lerogyott.

Reggel megfagyva találták.

Debreczeni hírek.

* **Városi rendkívüli közgyűlés.** Debreczen városi törvényhatósági bizottsága, mint ezt már megirtuk e hó során rendkívüli közgyűlést tart. A rendkívüli közgyűlést február hó 2-én, csütörtökön délelőtt 0 órakor a városháza nagytanácsstermében fogják megtartani. A rendkívüli közgyűlés tárgysorozatába, mint megelőzőleg teljesen megbízható forrásból értesülünk, a következő ügyeket veszik fel: A vágóhídi szabályrendelet módosítása. A tűzoltóság újjászervezése. A debreczeni kerületi betegsegélyző pénztár 3000 forintos kérvénye. A kertesekre vonatkozó új szabályrendelet.

* **Mibe kerül a vágóhíd.** A városházán tartott jog és pénzügyi bizottsági ülésen felvetették a kérdést, hogy mibe kerül a vágóhíd. A véleményadásra hivatott egyének erre a kérdésre határozott választ nem tudtak adni. A vágóhíd már is benne van kétszáz ezer forintba, de hogy még mibe fog kerülni, biztosan nem lehet tudni. Közlebb megkezdhetik a hűtő kamrák felállítását, amely annak idején több mint negyvenezer forint költséget fel emészt.

* **A debreczeni első takarékpénztár igazgatósági ülése.** A debreczeni első takarékpénztár f. hó 25-én fogja megtartani közgyűlését. Az igazgatóság már e héten összeült, hogy a közgyűlés elé terjesztendő javaslatait elkészítse. Az igazgatósági ülés a debreczeni egyetem létesítése javára 10,000 koronát hoz javaslatba és pedig oly módon, hogy ezt az intézet 50 éves fennállásának jubiliuma alkalmával egyszerre kifizetik; az alapító levél megszerkesztésével az ülés a takarékpénztár jogtanácsosát, Komlóssy Arthurt bizta meg.

Elhatározta az igazgatóság továbbá, hogy az 1893-ik évi nyereségből még ezenkívül 2400 korona a szokásos jótékony és kulturális célokra adéssék. Osztalékul az igazgatóság minden egyes részvény után 90 forintot hoz javaslatba, a mely márczius elsején lenne kiváltható.

* **Meiglenes főmérnök.** Ismertettük a városi tanács ama javaslatát, amelyet gróf Degenfeld József főispánhoz terjesztett s amelyben a főmérnök helyettesül Stáhl Géza kinevezését kéri. Gróf Degenfeld József főispán Stáhl Gézát az építési szakosztály vezetőjét arra az időszakra, míg a főmérnöki állás be nem töltetik, helyettes főmérnöké nevezte ki.

* **Drágább lesz a hus.** A debreczeni hentesen és mészárosok közül felebbezéssel éltek a vágóhídi szabályrendelet ama pontja ellen, amely a vágási díjakat írja elő Magukra nézve ezt a pontot sérelmesnek tartották azért, mert ha ez ár megmarad, akkor a husárakat felemelni lesznek kénytelenek. Ezt az áremelést pedig úgy adják és írják elő, hogy a marhahus ára különként egyszerre 10—12 krajczárral, a borjúhúsé pedig 5—6 krajczárral emelkednék. Hogy ez be ne következék, a vágóhídi szabályrendeletben előirt vágatási árak leszállítását kérték. Ez a leszállítás azonban nem történt meg. A városi jog és pénzügyi bizottsága ragaszkodott ahhoz, hogy a vágatási díjak azok maradjanak, amelyeket a szabályrendelet előir. Azok maradjanak annyival is inkább, mert ugyanilyen árak vannak minden nagyobb város vágóhídjánál. De ha a bizottság a vágási árakat lejjebb szállítani javasolta volna is, akkor sem adták volna a mészárosok ocsóbban a húst, mint adják ma. A vágatási díjaknak pedig aránylag kell állaniok azzal az óriási kiadással, amelybe a vágóhíd építése és fentartása kerül.

* **Régi hullák az igazságügyi palota építésénél.** Az Abáldó-féle telken, e mely régebben klastrom volt és a hova most az igazságügyi palota épül, már a napokban találtak emberi csontváza. Most ismét számos ilyen kisebb sirhelyre akadtak, a melyekben az ott eltemetettek csontváza teljesen ép állapotban meg volt. A régi kápolna fundamentumának ásása alkalmával akadtak ilyen sirhelyre s erről azonnal értesítették Puky Gyula kir. ítélőtábla elnököt, aki azt addig, a míg ő délután a sir teljes épségében meg nem nézte, nem hagyta kibontani. Délután az elnök kíséretében számosan megjelentek s megnézték a bedeszkázott sirt. B csontváz nyakába egy nagyobb bronz-kereszt volt, a melyen a szalag, a mivel az megkötte volt, még most is teljesen ép. — Valószínű, hogy sok ilyen sirra fognak a fundamentum ásása közben akadni. A talált hullát ládába tették s beszentelve, ismét eltemeték.

ZÖLD MIHÁLY.

Szomoru, megdöbbenő hirt hozott a táviró Abbaziából. Zöld Mihály tanácsnok, a ki egészségének helyreállítása céljából pár nappal előbb Abbáziába utazott, meghalt. Napokkal előbb aggasztó híreket kaptunk s bár nem jött váratlanul a halál szomoru hire, az városszerte leverőleg hatott.

Szardán este Simonffy Imre kir. tan. polgármester a következő táviratot kapta:

Abbazia, február 14. d. u. 4 óra. A kezelő orvos véleménye szeriut Zöld Mihály tanácsnoknál, beállott az agonia s még az éjjel bevégezte életét. Ha ezen szomoru ügyben szolgálatokra lehetek, távirati értesítést kérek. Kőrösi.

A vett értesítés után a polgármester azonnal táviratilag kérte Kőrösi Sándor dr. tanárt, hogy ha a szomoru eset bekövetkeznék tegye meg intézkedéseit a temetésre nézve.

Csütörtök déli tizenkét órakor egy másik sürgöny érkezett:

Abbazia febr. 15. Zöld Mihály tanácsnok az éjjel meghalt.

A szomoru gyászhir méltó megilletődést keltett a városházán, amelynek ormára azonnal felhúzták a gyászlobogót.

Mély részvétellel közöljük olvasóinkkal ez-

is fogják megtudni soha, a mit tesz. Megragadta a sápadt, gyöngye embert, összeszorította a torkát s mikor az egy pár kínos vonaglás után kilehelte azt a nyomorult, bűnös lelkét, teljes erőből lecsapta a földre.

Volt még annyi lelki ereje, hogy lehuzgálta a lépeső alá s akkor a lehető leggyorsabban távozott.

Nem kapott igazságot, hát csinált ő magának igazságot. Itélt és büntetett.

Igy beszézte el nekem maga a bűnös, tekintetes törvényszék, én a dologról többet nem tudok.

Este hét órakor ért véget a taruk kihallgatása s a fiu még akkor is ott ült az asztal előtt némán, szóltalanul. Akkor bejött hozzá a kis huga. Oda állott elébe és nézett sötét arczába hosszan, bártortalanul, mintha nem merte volna megszólítani. Pedig olyan nagyon, nagyon szeretett volna tőle megkérdezni valamit.

— Hát már meguntad a játékot, hugocskám?

-- Meg bizony. Mert a szomszédék Pistája nagyon elszomorított. Azt mondta, hogy látta az én apámat, egy nagy házból kísérték ki puskás emberek és azt mondták, hogy viszik vissza a börtönbe . . . Ugye, nem igaz,

hiszen az én apuskám régen meghalt, mikor még csunya hideg idő volt és esett a hó. Ugye, hogy meghalt?

— Meg, meg, szegény hugocskám. Nekünk meghalt. Mond meg annak a fiunak, hogy hazudik, hiszen mély, sötét sirban nyugszik a mi apánk, a honnan nem lehet kiszabadulni soha.

— Hát azt az embert miért kísérték a börtönbe?

— Az bizonyosan valami rossz ember lehetett. Lopott, vagy talán . . . gyilkolt és most meg fogják büntetni. Szegény, szegény, annak is jobb lenne, ha meghalna.

— Én is nagyon sajnálom. Jobban, mint apát, mert ő fenn van már az égben és ott boldog.

Pedig ott kinlódott már abban a föld alatti sötétségben, a honnan talán nem szabadul ki soha, soha.

A kis leány megnyugodva futott ki ismét az udvarra és játszott, szaladgált boldogan, mint a ki semmit se tud abból a borzasztó katasztrófából, mely bátyja nyugalját örökre elrabolta . . .

a hirt, mely a város és közügyek nagy vesztességét jelenti, hiszen Zöld Mihály azon kiváló tisztviselők közé tartozik, kik maguk a legszébb jövőre számíthatnak s mindenki meg volt arról győződve, hogy fényes tehetségeit a városnak és a közügyeknek dicsőségére és felvirágoztatására fogja felhasználni. A boldogult tanácsnok koporsójára Breisach fiúmei virágkereskedő, udvari szállító készít koronát. Boldogult tanácsnok imádott szülőföldjéről az ő kedves Debreczenéből fájdalmas szívünk mondja az utolsó útjára. Isten veled! — Az Adria partján idegen földben nyugvó porai felett virrasztani fog a mi áldó kegyeletünk!

Hajdumegyei hírek.

* **Ünnepély a megyénél.** Hajdu vármegye törvényhatóságának május hóban tartandó közgyűlésén a tárgysorozat egyik pontját két — arckép leleplezésének ünnepélye fogja képezni. Két arcképet fognak ekkor leleplezni, a melynek mindegyike iránt a legnagyobb szeretettel és legnagyobb tisztelettel viseltek nemcsak Hajdumegye, de az egész ország lakossága is. — Az egyik Ő felsége másik pedig Boeckay István életnagyságu olajfestményű arcképe, a melyet Abrányi Lajos jeles festőművész készített. Mindkét kép a vármegyei tanácsnokok fogja ékesíteni.

* **Beiktatás.** Szép ünnepély volt H-Dorogon, f. hó 6-án. A minden fórumon megerősített választás folytán Ujhelyi Andor lett a h-dorogi gör. kath. egyházközség főpapja, ki is az említett napon Varga László bőszi örményi lelkész és a h-dorogi kerület esperese által, a munkácsi egyházmegyei kormány kiküldése folytán lelkészi állásába ünnepélyesen bevezettetett. A dorogi képviselő testület általi megválasztásba azonnal beleegyezett. — A beiktatást vezető Varga László esperes teljesen ösmerte a hallgatói ellenszenvet és lebilincselte a mintegy két ezerfőnyi hallgatóság figyelmét. Tisztelettel az új lelkesnél a városi tisztikar képviselő testület, és a gör. kath. tanítótestület.

* **A h-hadhazi polgari dalegylet saját pénztára gyarapítására** f. évi febr. hó 17-én a helybeli vendéglő nagytenmében zártkörű táncvizsgálommal egybekötött dalestélyt rendezt. Helyárak: I-ső hely: 70 kr. II-ik hely: 50 kr. Alló hely 30 kr. Kezdetek este 7 órakor. A táncvizsgálomban részvételre névre czimzett meghívók s az I-ső vagy II-ik helyre váltott jegyek jogosítanak. Jegyek előre válthatók Hadházy Ferencz ur kereskedésében, este a pénztárnál. Felülfizetések, a nemes czélra tekintettel, köszönettel fogadtatnak. Műsor: I-ső rész: 1. Vigadás közben. (Liszt F.-től) Előadja a dalegylet. 2. Szomszédunkban. (Népdal, Varga I.-től) Előadja a dalegylet. 3. Vig szavalat. Előadja Simon Károly ur. 4. Viharban. (Dürnertől) Előadja a dalegylet. II-ik rész: 5. Nem tudom én. (Férfi négyes) Előadja a dalegylet négy tagja. 6. Huzd rá cigány. (Népdal, Goll és N.-től) Előadja a dalegylet. 7. Vig szavalat. Előadja Keckeméty Gyula IV-ed éves joghallgató ur mint vendég. 8. Népdal ögyveleg. (Huber K.-től) Előadja a dalegylet.

* **Halálozás** Megrendítő-csapás érte vármegyénk t. főjegyzőjét: Veszprémy Zoltánt, s családját, amennyiben édesanyja özv. Veszprémy Gáspárné sz. Karap Erzsébet, Hajdumegye volt első alispánjának neje szerda éjjel Hajdu-Böszörményben rövid szenvedés után örök álmra szenderült. Elhunyt nagyszámú s tekintélyes rokonsággal borított mely gyászba. Béke poraira!

Tréfák egy csomóban.

— Édes lányom, most már csakugyan itt az ideje, hogy férjhez menj. Választanod kell az udvarlói közül, de hamarosan.
— Miért mamáskám . . .
— A szalonszövegemet, a kanapé előtt egészen tönkre silányították már a sok térdeléstől, s ha egyszer kilyukad: itthon maradsz leányom mert ugyan én ebben az életben újat nem vehetek.

Egy vidéki színházigazgató virágvasárnapja táján a ligetben sétál s egyszerre egy kétségbeesett alakra bukkan, a ki pisztolyt szorongat a markában.

— Mit akar maga boldogtalan! — kiált rá nagy fölháborodással.

— Megválni az élettől, mely terhemre vált!

— Ostoba beszéd, ön velem fog jönni.

— Nem lehet uram, én boldogtalan szerelmes vagyok, nekem halni kell!

— Boldogtalan szerelmes? Akkor hát kérem csak haljon meg nyugodtan. De amiért előzékenyen kitérek az utjából, tegyen meg egy szívességet. Lásza, a téli szazon rosszul sikerült, a primadonnámra kezdnek ráunni. Ön megmenthetne. Irja rá erre a papirosra, hogy miatta ölte meg magát. Ez a reklám kivágna még a nyáron . . .

A fiatal irodalom egyik jelese a múlt héten regényt adott ki. Legjobban sikerült benne a következő passzus:

A gróf fájdalomtól és szomorúságtól megtört hangon így szökött:

— Anyámnak, a grófnőnek három gyermeke volt, két leánya és egy fia. A fiu, az én voltam!

Háziasszony: (a férjéhez.) Különös, a szeptemberi mézárászéki számlánk sokkal kisebb, mint a többi hónapokban szokott lenni.

Férj! Dehogy különös! Csak tudni kell, hogy szeptemberben vannak a nagy hadgyakorlatok s ilyenkor a szakácsnénak nincsen itthon a káplárja.

Vendég: (a vendéglőshöz.) No kérem, ez már mégis botrány. Olyan szaga van ennek a husnak, hogy az ember elszalad mellőle. Tessék megszagolni, győződjék meg róla saját maga is.

Vendéglős (bizalmasan a vendég füléhez hajolva). Nagyságos ur kérem, tévedni méltóztatik. A husnak semmi baja, hanem a háta mögött egy ur halat rendelt, s azt már tegnapelőtt ki akartam löketni a kamrából.

A rossz szokás.

— Megtréfált kisasszonyok. —

Borzasztó, lehetetlen, nevetséges!
Ez a három szó hangzott fel a három leány ajkáról.

— Mid a hármunknak ugyanegy helyre s ugyanegy időben érkezik levelünk.

— Adja csak kérem ide gyorsan, szaporán.

— Kérem, kérem, csak sorjában, nehogy elcseserélődjének. — Ez Olga kisasszonyé, ez Lenke kisasszonyé, — ez meg Julia kisasszonyé.

A levélhordó távozott és a leányok sorban tördelték fel a leveleket. Futó pillantást vetve az aláírásokra, boldogságot sugárzó szemekkel kezdetek a sorokba, alig olvasták azonban végig, fájdalmas sikoltás tört elő kebleikből s mintegy félájultan, megtörtén hanyatlottak egy-egy karosszékre.

A nagynéni rémült arccal kérdezé:

— Mi történt veletek!

— Ő lemond a kezemről s holnap viszküldi a jeggyűrűmet.

— Az enyém is, az enyém is, kezdeték rá Lenke és Julia.

— Hogyan, hát vége lenne a menyasszonyságnak? hihetetlenkedik a nagynéni.

— Borzasztó!

— Lehetetlen!

— Nevetséges!

— És miért küldik vissza azok a kegyetlen férfiak a jeggyűrűket?

Olga kezdi a magyarázatot.

— Azt írja, hogy restel velem megjelenni művelt társaságban; restel velem, akinek minden második szava „borzasztó“ . . .

Oh, hát mondjátok nem borzasztó ez?

Lenke folytatja:

— Az enyém meg azért haragszik, hogy folyton a „lehetetlen“ használom, pedig hát épen ti tudjátok, hogy ez mennyire lehetetlen.

Julia végzi:

— Az enyém pedig a nevetséges szót

hánnya a szememre, pedig hát ez is igazán nevetséges.

— Hát nem tudtok erről a szokásról le szokni? — kérdi a nagynéni.

— Borzasztó, lehetetlen, nevetséges!

— Hát hogyan tudnánk,

— Ha megígéritek, hogy felhagytok a rossz szokással, kibékitem völegényeiteket.

— Igérjük, fogadjuk, megtartjuk.

— Nos hát nézzétek meg jól a leveleket. Az én irásom . . . az én leveleim azok.

— Borzasztó!

— Lehetetlen!

— Nevetséges!

— Kezdték már, pedig csak most tettem fogadást. Gondoljátok meg, hogy lehetetlen, miként völegényeitek e rossz szokástokat előbb-utóbb nevetségesnek ne találják s ha miatta vonalmuk elhídegnélne, úgy látom az lenne rátok nézve igazán — borzasztó.

Ujdonságok.

— **A Debreczeni Lapok** iránt mind nagyobb mérvű érdeklődést tanúsít a közönség s a lap elterjedtsége ma már nemcsak Debreczen, de sőt annak vidékére is kiterjed. A Debreczeni Lapok mint eddig, ugy ezután is hiven, kimerítően közli a hét eseményeit, gazdag tárházát nyújtja az érdekes és mulattató olvasmányoknak s gondoskodik arról is, hogy a közügyeket érdekesen és tárgyilagosan tegye bírálat és eszmecsere tárgyává. A Debreczeni Lapokra a kiadóhivatal (Széchenyi utca 1813. sz.) bármely naptól elfogad előfizetéseket.

— **Uj iskola építések.** Az ev. ref. elemi iskolák építése ügyében alakított vegyes bizottság hátfőn délután Könyves Tóth Mihály lelkész lakásán és elnöke alatt ülést tartott melyen legelőször tárgyalta a mérnöki hivatal által kidolgozott tervet és költségvetését a Cser-Bárány utcaán építendő iskolának. A bizottság 23000 frt költséggel előirányzott tervet elfogadta s felkéri a városi tanácsot, hogy az építést kora tavasszal megkezdhesse. A Bárány és Cser utcaai közti üres telken 2—2 fiu és leány tanterem és 1—1 tanítói lakás épül. A telekből a két új iskolaépület előtt 15 méteres tér utczának marad. A bizottság megkeresi a városi tanácsot az iránt is, hogy a Csapó kertben tervezett fiu és leány iskolákat szintén még az idén felépíttesse, továbbá, hogy az építendő királyi tábla helyéül lefoglalt — Széchenyi utcaai leányiskola számára utjtelekről és új iskolaház építéséről gondoskodják.

— **Lilla imadságos könyve.** A Csokonai-kör ereklyegyűjteménye nem sokára értékes darabbal fog szaporodni. Ez a költő által annyi szép versében megénekelte Lillának leánykori imadságos könyve, melyet Csokonainak egyik ideálja második férje Végh Mihály kis unokájának Czike Karolinának ajándékozott. A kis unoka ma már szintén nagymamai korban lehet és Pozsonymegyében Pethes Endre alistáli ref lelkész neje, Komlóssy Arthur a a kör alelnöke. ki dunántúli széleskörű összeköttetéseit a Csokonai és Méliusz Juhász Péterre vonatkozó emlékek és adatok összegyűjtésére használja fel, egyik komáromi ösmérőse útján tudakozódott Lilla imadságos könyve után, mire Pethes Endre és neje kijelentették, hogy szives készséggel átengedik a nékik becses emléket a Csokonai-kör ereklye gyűjteménye számára. A könyv belső lapján e h á r o m b e t ű olvasható: N. V. J! (Nemes Vajda Julia) Mint Komlóssy Arthurnak írják, Pethes Endréné még ösmerte Lillát és látta az ő arcképat, mely — sajnos — az elegei nagytűzveszkor, a mely a parochiát is elhamvasztotta, elégett. Ugyanez a tűzvesz rongálta meg Lilla állítólagos smadrag és gyémánt jeggyűrűjét is a melyet később egyik rokon 80 forintért eladott egy vidéki iskola muzeumának.

— **Az antipyrin, antifebrin és phenacetin hatása.** A közönség körében általánosan el van terjedve az a rossz szokás, hogy némely jelentéktelen gyógyszer, orvosi rendelet nélkül is használ. Ezek közé az ugynevezett

házi-gyógyszerek közé tartozik különösen az antipyrin, az antifebrin és a phenacetin, a mely majd a három, rosszkor és kelletlenül nagyobb mennyiségben használva nagyon káros hatással lehet a szervezetre. Az angol orvosi egyesület therapeutikus bizottsága kérdést intézett az angol orvosokhoz, hogy nyilatkozzanak az említett gyógyszerek hatásáról. Igen sokan mondták el véleményüket, és kiderült, hogy az antipyrinnél nem kevesebb mint 160 esetben fordultak elő, rövid idő alatt, ilyen káros hatások, mint gyengeség, izzadság, vese bántalmak, megnevelés 24 órára, légzési nehézségek, kiütések stb. Ezek a hatások annál erősebbek voltak, minél nagyobb volt a bevett adag. Az antifebrinnél egy harmad grammnál nagyobb adagok után oly csodálatos gyorsasággal áll be az erők hagyatlása, hogy valósággal életveszedelemmel járt, sőt egyes esetekben halált is okozott. Hat esetben a phenacetinnél is hasonló tünetek következtek be.

— **A jobbkez és a balkéz.** Általában az a nézet van elterjedve, hogy a jobbkez úgy van alkotva a természetől, hogy dolgaink javarészt azzal végezzük. — Pedig ez csak öröklött szokáson alapszik. Az ember ugyanis küzdelemre született, vadállatok és embertársai ellen védelmeznie kell magát. Megtanulta, hogy a szív a test legbecesebb része s azt kell leg gondosabban védelmeznie. Így találta fel a pajzsot a szív védelmére. S mivel a szív a test balrészén van, a pajzs is a balkézbe került, a kard pedig a jobbkezbe. A jobb kar erősebb lett, azzal végezték minden nagyobb munkát s e szokás aztán átöröklődött az utódokra. Hihető az is, hogy a jobbkez használata nem átöröklésen, de a divaton és szokáson alapszik. Mert eltekintve az ugynevezett „balogt”-októl, kik majdnem mindent balkezükkel végeznek, tény, hogy a balkéz egyes dolgokban igen ügyes. Hány ember van, ki előbb balkarjára huzza fel a kabátját, hány kertész, ki balkézrel és ballábbal nyomja az ásót. Nagy vadászok állítása szerint jól löni is csak bal vállhoz szorított puskával lehet. A kocsis balkézben tartja a gyeplőt, a hegedűs balkeze, mely a hurokon szaladgál, sokkal gyorsabb és finomabb munkát végez mint a jobb. Az európai balról ugrik a lóra, a perzsa jobbról. De nézzük csak a mostani divatos étkezéskor a kezek munkáját. A balkéz éppen annyi, vagy még több munkát végez, mint a jobb. Annyi bizonyos, hogy a balkezet is minden munkára teljesen meg lehet tanítani s nem lehetetlen, hogy a jövő század végén már a balkéz ügyetlenségét csak hirtől fogják ismerni s csodálkozni fognak a mi gyarlóságunkon, mint a kik a balkezünkben szunnyadó erőt és ügyességet nem tudtuk kihasználni.

— **Szivarok üvegtokban** Mióta a díszesen felpántlikázott szivarok olyan nagyon divatba jöttek, azóta a csupas, ugyszólván pongyolában füstölő, vagy mondjuk „sanculotte” szivarok szalon képessége teljesen megszűnt. Volt egy idő nálunk, a mikor a közönséges polgári trafik-szivarok egyike sem volt feleziczomázva aranysegélyű, piros derékóvval. A regalitas még akkor nagyon jó, illatos szivar volt. Egyszerre minden megváltozott, a drága regalitas pörkölt ízűvé vált és a közönség az olcsóbb szivarfajokhoz folyamodott, melyeknek a füstje is elviselhetőbb illatot árasztott. Ekkor jelentek meg a karkötős regalitások és azóta mindan hű ember ilyent szí, daczára annak, hogy a trabuko, sőt a jóval olcsóbb kubák is a feleziczomázott, de legtöbbször izetlen és rosszul szelelő, kilencz krajczáros csutaknál élvezhetőbbek. A drágább szivarfajták feleziczomázása ezelőtt negyven évvel kezdődött. Először jöttek a basztba, majd arany és ezüstbe burkolt szivarok, végre a szines és aranyozott övek, melyek a legrosszabb káposztalevél-csutakot is előkelő külsővel ruhazzák fel. A szivarfajok megkülönböztetésének legújabb módja az üvegtok. Egyes, nagyon drága havanna szivarok már ilyen tokban kerülnek forgalomba, melynek vége szorosan el van dugaszolva. Ennek különben meg van az a praktikus haszna is, hogy a drága szivar finom illatát elpárologni nem engedi és megóvjá nedvességtől és egyéb külbefolyásoktól. E tegyubb szivarfajok na-

gyon drágák és tíz darabonként csinos ládikában kerülnek forgalomba. Mellettük ott fekszik a ládában a dugóhúzó is, mert enélkül a legujabb arisztokrata-szivarhoz hozzáférni nem lehet.

— **Sötétben.** Az este történt; most tudni illik olyan idő van, amikor a holdvilág pótolja a gázlámpákat. Tehát olyan feketeség van az utcákon, amikor bátran észbe juthat az embernek az a régi mondás: Ha most arczul ütnének, azt sem tudnám, merről ütöttek meg. Tehát az este történt. Egy és különben elég élénk utcán jött egy csinos, fiatal hölgy. Megötte, előtte senki. Szembe egy férfi Amint meglátta a hölgyet, ismerte e vagy nem: nem tudjuk, hirtelen megölelte és olyan czuppanós esőket nyomott az ajkára, hogy csak úgy csattant. A hölgy megjijedve sikoltott. A férfi pedig, mint akit tűz ért, futott, de úgy, hogy utól sem lehetett volna érni. A hölgy aztán egy szembejövő ismerősének elpanaszolta az esetet, de segíteni rajta már nem lehetett. A kisasszony különösen arra kíváncsi: ki lehet a vakmerő (de ügyes) férfi. Hogy miért kíváncsi, nem tudjuk, lehet, hogy pert akar ellene indítani, — lehet, hogy másért...

— **Esküdtzéki tárgyalás.** Mannó Kálmán és Csurka István Papp László ellen indított sajtóperében csütörtökön reggeltől péntek délig szakadatlanul tartották az esküdtzéki végzetéskor tárgyalást. Az esküdtzéki tárgyalás iránt fokozott éldeklődést tanusított a közönség. A fulladásig megtelt a hallgatóság részére fenntartott hely s a tárgyalás folyt egész éjjel is szakadatlanul Reggel 8 órakor vonult vissza az esküdtzék, hogy a verdiktet meghozza. A tárgyalási terem hű képét nyújtotta az egész éjjeli érdekes tárgyalásnak. A védő és vádlók képviselőjének arczán a nehéz és fárasztó hivatás teljesítése után is alig látszottak meg a kimerülés nyomai. Hosszabb időt, csaknem két órát vett igénybe Simonffy Imre kir. tan. polgármester kihallgatása. A polgármester kihallgatása után Mannó Kálmán Simonffy Imre kir. tan. polgármester elé lépett s a következőket mondta: „Nagyságos uram! A tanács által rajtam elkövetett sok méltatlanság után a nagyságod által lett vallomás és kijelentéssel kárpótolva érzem magamat s azért hálás köszönetemet nyilvánítom. A tárgyalás azután rövid szünet után ismét folyt rövid tíz-tizenöt percze terjedő megszakitással egész éjjelen át délelőtt tíz órára ért véget. Az esküdtzék tagjai másfél óriág tartó tanácskozás után hozták meg a verdiktet. Pont tíz órakor vonultak a tárgyalási terembe, ahol elnökük Harmath Gergely olvasta fel a szavazatok eredményét. Az esküdtzék verdiktje után Igyártó Sándor elnök hirdette ki a felvétele a király nevében a Papp László vádlóra nézve felmentő ítéletet. A felmentő ítélet kihirdetése után a hallgatóság éljenzésbe tört ki. A magánpanaszosok képviselője semmiségi panaszt jelentett be.

— **Iparosok összejövele.** Csütörtök este nyolcz órakor az egyháztéren lévő Ullmann Károly tulajdonát képező s Budapest városához czimzet söresarnokban az iparosok megalakították jótékony asztaltársaságukat, — amelynek czélja, hogy szegény iparosok gyermekeit felruhazza, a szükségességekkel ellátása és taníttassa. Az asztaltársaság elnökeül Szilágyi Gusztávot választották meg. Alelnök lett: Erdős Béla, — ellenőr: Busák Sándor, — pénztárnok: Ullmann Károly, — jegyző: Csikos Ferencz. Választmányi tagok: Frensz Gyula, Hoch Cyula, Vilmos Ferencz, Kovács Ernő, Csajkos Géza, Nemes Ferencz, Németh Ferencz, Bozsik András. Póttagok: Bence Mihály és Hállay Mihály. Az asztaltársaság tagjai kimondták, hogy az alapítók közé sorozzák: Matusics József, Cziszó Lajos, Krausz Ferencz, Balogh Imre és Erdélyi Györgyöt az asztaltársaság tagjai hetenként kétszer jönnek össze; hétfőn és csütörtökön. Az első jótékonyaságot, a ruhakiosztást a husvéti ünnepek megelőzőleg tartja meg az iparosok jótékony asztaltársasága.

— **Eljegyzés.** Gunszt Ernő helybeli fiatal vállalkozó, tagnap este jegyezte el Berger Klára kisasszonyt, Berger Mór földbirtokos szeretetreméltó leányát B. Illyén. A számos jó barát, rokon és ismerős szívélyes üdvözléséhez csatoljuk a magunkét is.

Találtott egy arany ing-gomb egy férfingben. Tulajdonosa átveheti Spiegel Miksa, Piacz-utca 1903. számú házában levő mosodájában.

* **Babolchay Béla** füszer és csemege kereskedőnek mai számunkban megjelent hírdetését olvasóink szives figyelmébe ajánljuk.

Az udvarlók arczképei.

— Egy menyasszony monologja. —

Egy kettő . . . nyolcz, kilencz . . . egész légió. Az udvarlók egész serege, valóságos udvart tartottam az udvarlókól. S most — Isten veled te szép leánykor! Isten veletek ti leánykori emlékek, oly szivesen veszek bucsut tőletek! Mikor még hosszú ruha, egyetlen udvarló, első bál s a kapott kalap után vágyódtam, Isten veletek . . . oly örömmel, édes gyönyörrel bucsuzom s válok meg tőletek.

Ti, tisztelt és nagybecsült udvarlók egy albumba el sem férnétek. Itt feksztök eltem s mintha most is hallanám bókjaitokat . . . Udvarlás, bók, tetszelés . . . Ugy-e . . . Ugy-e impozitorok belém voltatok bolondulva mindannyian.

Te, te pöske te . . . csinos fiu voltál, nem mondom, hogy nem kerestem tekinteted, mosolyod. Szeretted egy-é? De hát hogy is ne. Kedélyes, kedves családi körünkben a vacsora jól esett neked . . . udvaroltál nyakra-főre, mert minden napos vacsora vendég lehettél nálunk . . . Gyomrod szerelme volt . . . Tűzbe veled . . .

Hát te kópé, fülíg szerelmes voltál belém egy-é? De mennyire . . . És talán tetszettél volna nekem is. Onzetlen a szerelmed, kristály tiszta, mint a csörögve csörgő csermely . . . Szeretted tüzzel, lánggal, hévvel, a mig aztán a hozományom felől kérdezősködtél . . . Ah, irtódom tőled . . . tárczád szerelme volt . . . Tűzbe veled.

Nos, te fiatat suhancz, te is udvaroltál irály gyakorlatokat végeztetted velem, ah mégis ha meggondolom udvarlási tanfolyam. Engem azért szeretted, mig máshová nem mentél. Hiszen a fünek-fának sem lehet megtiltani, hogy ne zöldüljön. — Zöld . . . Ah . . . tűzbe veled!

Ime a göndör, a magas homloku, a komoly, a hős szerelmes. Egy színész, csupa érzélgés és páthosz, csupa kétségbeesés és halál-ijjedelem . . . Udvaroltál, de szélesap voltál. Ma nekem, holnap másnak. Kisérted a kis leányokat, azokat . . . igen . . . a bakfisokat. Udvaroltál, feledtél, a gyöngyházra emlékeztetted . . . Ugy tartottad, hogy az udvarlás is csak sport . . . Eh, el veled a tűzbe!

Ez az ábrándos képü fürge fiu, ujságíró volt . . . Halálra kintott a kérdezősködéseivel. Egy férj, aki nejét folyton kérdezzé, ah . . . nem, nem, ennél számítóbb voltam . . . Tűzbe veled.

No ez halálosan szeretted. Volt czime, rangja, hiuságainak keretébe beillett volna, ha én a sokat ünnepele leány, a nőd lehettem volna. Hanem azért ugy udvaroltál, mintha te ereszkednél le hozzám s mintha nekem még azt is szerencsémnek kellett volna tartanom . . . Ah te büszke, te önhitt . . . Tűzbe veled!

Ejjeli zenés, virágosokros, czukor csomagos s Isten tudja miféle udvarlóim Isten veletek . . . be. a tűzbe veletek.

S te, a kinek lelkembe szállott, szívemhez szólott minden szavad, te, a ki titkoltad az édes, az üdv adó szerelmet, te, a ki kerültél s elfolyt keserűséggel, fájdalommal viselted a kint, hogy enyém nem lehetsz, te, a ki lelkemet vetted meg, aki bálványom lettél s a kinek én mondtam először, hogy szeretlek, jer ide . . . ide . . . a szívemre . . . Te vagy az igazi . . . Azok udvaroltak, uem szeretlek, te szeretted s nem udvaroltál.

Sugár ifju lép be az ajtón, édes gyönyörrel siet az arczképet szorongató leányhoz

s aztán oda fulaszt ajkára egy édes, egy kéjitas csókot . . .

Nézzétek . . . Ott . . . az ablaknál a fikusz széles levelei közé rejtett kalitkában az a kis madár; az a kanári . . . no nézzétek . . . behunyta a szemét a kis haszon-talan. —a.—

S Z I N H Á Z.

* **Gyermekelőadások a színházban.** Az első gyermekelőadás iránt nagy érdeklődést tanúsított a közönség s apró gyermekeiket siettek a szülők színházba vinni. A fényes siker arra indította Tiszay Dezső színigazgatót, hogy ezentúl egy-egy színi évadban legalább 8—10 gyermekelőadást rendez. Nehogy azonban az apróságoknak a reportoir egyhangúsága ellenük legyen a panaszra, a fővárosi Feld féle gyermekszínház minden jóra való látványosságát megszerzi és előadhatja a színigazgató. Bizonyára biztosabb sikerre nyújt ez garanciát, mintha a fővárosi ligetből kikerült fér-czelményekkel mulattatná a közönséget.

* **Olcsó színészek.** K. K o p á c s y J u l i s k a asszony egy-egy felléptéért nyolezvan forintot kap s alig tud közönséget vonzani; vannak aztán olyan színészek, akik ötven krajczárért lépnek a világot jelentő deszkákra s a közönség már előre elkapkodja a jegyeket. Ezek az olcsó színészek azok az apró gyermekek, akik pénteken este a „Hamupipőke“ című tündérvígjátékban a törpéket játszották. Erre az előadásra már délelőtt minden jegy elfogyott, a gyermekek és a szülők zsu-folások megtöltötték a színházat. Azok az apró színészek, a kik ez alkalommal a törpéket játszották s a kik a közönséget a legjobban mulattatták egyenként ötven krajczár fellépti díjat kaptak. G é c h y K á l m á n, a fáradhatatlan rendező ezt a szerződésileg sem biztosított fellépési díjat megtoldotta egy kis édességgel — e z u k o r r a l.

* **Heti műsor.** A színház jövő heti műsora a következő: Hétfőn: Brankovits György, szomorú játék. Kedden: Fraucillon, színmű. Szerdán: Pócskay hegedűművész hangversenye és Murai Károly „Huszár szerelem“ című két felvonásos vígjátéka. Csütörtökön; Pécskay hangversenye és a Papa című három felvonásos vígjáték. Pénteken a debreczeni dalegyüttes és műkedvelők nagy hangversenye. Szombaton: Ugyanez.

Irodalom.

* **Álmok az üdvről.** E cím alatt adja ki Luby Sándor újabb verskötetét, melyre most hirdet előfizetést. Luby Sándor a jobb nevű poeták közül való, a kinok „Tűnő perczek“ című verskötetét úgy a közönség, mint a kritika kedvezően fogadta, az új kötet nagyobbára szerelmi dalekat tartalmaz, de lesznek benne hazafias és más tárgyú költemények valamint műfordítások is.

Különbösen ide iktatják a szerző előfizetési felhívásából a következőket. — Költeményeim alaphangjára nézve a következőket jegyzem meg:

Szenvedtem én is szerelmi bánatot és egyabb sorscsagást. Az élet küzdelemben sokszor tájt a fejem, még többször a szívem. De azért nem látom a világot mindig feketének, nem mondom, hogy minden ember gonosz és minden leány kaczer és esalfa.

Szóval nem vesztettem el még bizalmamat az emberekben és az előfizetőkben.

A könyv előfizetési ára: füzött példánynak 1 frt. Diszpéldánynak 2 frt, mely összeg e hó 28-ig a szerző lakására (Budapest IV. ujjvilág-utca 21. szám.) vagy a Pesti Hirlap szerkesztőségébe küldendő.

Az értékes könyv, melyhez czimképet legtehetségesebb fiatal festőnk, Kézdi Kovács László rajzolt, fényes kiállításban márczius elején kerül ki a sajtó alól s az előfizetőknek azonnal szétküldetik.

Jövő számunkban mutatványt közlünk Luby Sándor szép költeményeiből.

CSARNOK

A hétről.

Pajzánkódó fény ütközik
A kirakatüvegbe:
Mig fel s alá jár uri nép
Az asphalton csevegve.

Van szép leány, óh mennyi van!
S ficsur is oldalánál,
Kinek beszéde kevesebb
A csalogány dalánál.

No persze a lánynak csupán;
Egyébiránt üresség.
E megrovást jó olvasóm
Hirdetni óh ne tessék.

Mert a ficsur kemény gyerek
S folszur a kard hegyére
Es egy igaz szóért kifoly
Szívemnek drága vére.

Ne mondja néki senki el:
Mit irtam itt felőle.
Ujságot ő nem olvas és
Elbuvok így előle.

Oly drága még az életem,
Nekem valóban drága.
Hiszen gyönyörködtet nagyon
A járda szép világa.

Ha ráérek: végig megyek
Minden nap az asphalton.
E mulatságnak párja nincs;
Legalább én azt tartom.

Nem udvarolni járok én,
Hanem csupán figyelni.
Mi engem ott nem érdekel,
Nagyon kevés, vagy semmi.

Óh mennyi chikkes öltözet
Kaczerkodik szememmel.
Nagyon sok ott a szép ruha:
Habár kevés az ember.

Vitéz kard és női kart
Diszitve drága ékszer.
Oh fénysovár szív, itt a vágy
Kinos tűzében égsz el.

Selyemruha, és nyak, puha;
Kalap a szép fejecskén.
Ah, otthon is ezen van az;
Tudom nagyon jól ezt én.

Mindent, mindent kihordanak:
Manapság a piacra.
Ha rázna rajta rozsdá, moly:
Akkor mi volna haszna?

Mindent, mindent kihordanak:
Pletykát, szerelmet, kincset.
Meghallhatod, megláthatod;
Csak jól figyeld, tekintsed.

De hogy a piacon kevés
A munkás, tiszta jellem,
Fogadnék arra bárkivel,
Százat tennék egy ellen.

Az olyan csöndben dolgozik,
Piaczra soh'se vágyik;
Csillogni utczán nem kíván,
Rejtett körben világít.

Rejtett körben hol ismerik
Es megbecsülni tudják,
Igy járja fáradhatlanul
Köves, göröngyös utját.

Szerényen él és nem beszél
Szava, csak tette róla,
Munkálkodik, fölötte ugy
Repül a percz, az óra.

S midőn elhamvad élete
A munka gyilkos lázán:

Legszebb jutalma — gyászlepel
Ott fent a városházán.

Óh szép lepel! Megérdemel
Ily bért a jó barátja.
Bármint hivalg hiu törmeg:
Akad, ki csak ezt látja.

Ily gyászlepel tüzött e hét
A városház ormára.
Én láttam és tudtam, hogy az
Egy munkás élet ára.

Egy munkás életé, a mely
Onöntözén elhamvadt.
Oh áldjátok meg hű szívek
A meghült, drága hamvat!

Fényes világ, üres világ
Hivalg — nekem hiába.
Az én lelkem most messze jár:
Ott sir: Abbáziába'.

Doromb.

Közgazdaság.

Az alföldi takarékpénztár rendes évi közgyűlését a múlt vasárnap tartotta meg. A takarékpénztár múlt évi üzletét tüntetik fel a következő adatok Pénztári forgalom. Athozat az 1892. évről 6003 frt 94 kr 1893. évi bevétel 4.920.890 frt 54 kr. 1893. évi kiadás 4.916.130 frt 32 kr. Az 1893. évi forgalomnál emelkedés az előző évhez képest 457.394 frt 90 kr. Váltókban emelkedés sz 1893 évben 132.750 frt 25 kr. Előlegekben csökkenés 19.105 frt 46 kr. Jelzálog kölcsönben emelkedés 2500 frt 60 kr. Könyvbevételek. Az 1892. évről 712 db. könyvre áthozat 825.946 frt 43 kr. Az 1893. évben 414 db. könyvre betéteztett 592.678 frt 86 kr. összesen 1126 könyvre 1418.625 frt 29 kr. Ebből 375 könyvre visszafizettetett 526.669 frt 80 kr. maradt 701 könyvben 891.955 frt 49 kr. Tőkésített kamat 36.504 frt 90 kr. együtt 928.460 frt 39 kr. Emelkedés tehát 102.513 frt 96 kr. Az előmértékben kitüntetett nyers nyereségből, mely 17206 frtot tett ki, a leirt 7012 frt után fennmaradt 10194 frt 23 kr. tiszta nyereség.

Ingatlanok forgalma

a debreczeni kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál f. évi febr. 10 tól febr. 17-ig.

1. Goldblatt Mór veszi, Paragh Mór, gőzmalma féle részét felszereléseivel 47000-forintért.

2. Zöld Istvánné Jóna Juliánna veszi, Tóth Etel ondódi földét 850 frtért.

3. Nagy Sándorné Kis Zsuzsánna veszi férje borz-utca 1297. sz háza féle részét ajándékozás czimen érték nélkül.

4. Pávai Imre veszi neje Balogh Eszter csillagutcai 2668 sz. házát ajándékozás czimen 1250 frtért.

5. Czeglédi József és neje Szücs Mária veszik, Szabó István tégláskerti szőlőjét 600 frtért.

6. Péntek Sándor és neje Erdei Juliánna veszik, özv. Veres Jánosné homokkerti szőlője egyrészét 250 frtért.

7. Özv. Dávid Mihályné Vértesi Zs. veszi, Nagy Józsefné Kubinyi Emma homokkerti szőlőjét 800 frtért.

8. Szilasi Mihály és neje Szél Zsuzsánna v. Szabó József és neje Bencsik Lidia nyil-utca 3005 sz. házát 1500 frtért.

9. Özv. Dombó Lászlóné Kádár L. veszi, Nagy István és neje Bslagh Rozália agár u. 690 sz. házát 2400 frtért.

10. Orbán János és neje Borbély Lujza veszik Armós Bálint ujjföldét 700 frtért.

11. Ferenczi Péter és neje Kovács Juliánna veszik, Tóth Imre és neje Károlyi Juliánna kut utcai 3227 sz. házát 1300 frtért.

12. Kecskés János és neje Teremi Juliánna veszik, özv. Szücs Mihályné Boruzs Mária és társa oláh utca 242 sz. házát 1200 frtért.

13. Both Ferencz és neje Fodor Juliánna veszik Molnár Lajos homokkerti szőlőjét 430 frtért.

14. Tóth Péter és neje Tarcsai Zsuzsánna veszik Tóth Zsuzsánna Kerekes Mihályné keleti sor 3499 sz. házának 1/3 részét 500 frtért.

15. Dr. Nagy Zsigmond és neje Kis Erzsébet veszik Hegédüs István és neje Simay Berta darabos utca 1013 sz. házat 10000 frtért.

16. Gyökös Sándor és neje Szolnoki Klára veszik Papp József és neje Bóds Rebeka új földét 600 frtért.

17. Özv. Szücs Mihályné Boruzs Mária veszi Kovács József és neje Sarkady Juliánna esapókerti szőlőjét 1000 frtért.

18. Fényes Sándorné Sipos Mária veszi Tót Sándor és neje Tót Sára csillag utca 2712 sz. házat 800 frtért.

19. Pálffy József veszi özv. Nyiri Jánosné Takács Sára tizenháromvárosi utca 1791 sz. házat 9000 frtért.

20. Özv. Váradi Mihályné Szabó Zsuzsánna veszi özv. Aranyos Józsefné Mátyás Eszter pesti sor 3390 sz. házat 800 frtért.

21. Csizsár András és neje Erdős Zsuzsánna veszik Németi Mihály és neje Tiszai Eszter majorsági földét 900 frtért.

Debreczeni heti piacz.

— F.bruár 6-án. —

Tudósítónk feljegyzései a vásár lefolyásáról a következők: **Piaczra** hozatott buza 22300 kgr., Kétszeres 15400 kgr. Rozs 16400 kgr. Árpa 16200 kgr. Zab 18700 kgr. Tengeri 31200 kgr. Elkelt mind. **Árak** a következők voltak: I. rendű buza (sulya 82) 7.00 II. r. (sulya 80) 6.70, III. r. (sulya 79.) 6.60. Kétszeres I. r. (s. 74) 5.50. II. (s.72) 5.30; III. r. (s.70) 5.20. — Rozs I r; (s. 72) 5.00, II. (s. 70) 4.90. III. r.(s. 68.) 4.80 — Árpa I. r. (s. 61.) 5.80, II. rendű (s. 59) 5.70 I. r. (s. 58) 5.20. — Zab I. r. (s. 44) 6.60, II. r. (s. 42) 6.50, III. r. (s. 40) 6.40. — Tengeri új I 4.30 — köleskása 9.00., 1 zsák burgonya új 2 frt 00 kr.

Piaczi áru cikkek. Száz kiló Bab fehér 7. 50, Burgonya 2.00. Só darb. 10.80. darált 11. — Szén kem. fából 2.50, puha fából 2.00. — Széna I. r 2.50, II r. 1.80. — Szalma I. r. 0.60 1 zsup 6 kr. Rizs 22.00. Borsó szepességi 20.00 — Lencse 22.00. Buza dara 16.20. Árpadara 18.00. Kőszén 2.80.

Egy kiló: Árpakása 16—32. Aszalt szilva boszniai 32. belf. 24. Asztali dara 18. Burgonya 3. Bólszir 44. Bors fekele 1.00 Borsó szep. 20. 18. Bab 8. — Disznózsir 60. Foghagyma 20 Faggyu nyers 20. tisztított 44. Czukor fehér 52. Gyertya öntött 52. Irós vaj 1.10. Köleskása 11. Kőménymag 40. Kenyér fehér 12, barna 10. Lencse szep. 26. Liszt 14-13—12 1/2—12 1/2—12 Olvasztott vaj 1.00. Paprika finom 1.10, közönséges 40. Só darabos 11, darált 12. — Rizskása 16—34. Szappan 26. Szalonna sós új 72. sótlan 36. Repeze olaj 36. Zöldség 06. 1 cs. milly gyertya 46. Vereshagyma 06. Kávè Cuba 1.30. Thea 4—16. ft.

Egy liter: Hegyi ó bor 45—60. Hegyi új bor 34—40. Bor eczet 24. Szesz eczet 6. 36 % szesz 67. Egeit bor 50. Szilva pál. 68. Sör pesti 30. Élet pál. 30. Tej 10. Tejfél 40. Petroleum 24. Rum 1.00—1.12.

Egy hektoliter: Hegyi bor ó 20—25 frt. Hegyi bor új 20—25 frt.

Állatfelhajtás. Felhajtattott ló 1200 db. Marha 2500 db. Eladatott ló 380 db, marha 320 db.

Sertés vásár. Felhajtattott 6750 drb, eladatott 3200 drb. Á r a k: 6 hónapostól 1 évesig sovány (felhajtattott 16 drb) 25 frt, — 1—1 1/2 évesig sovány (felhajtattott 25 drb) 35 frt, 1 1/2—2 évesig sovány (felhajtattott 25 db.) 45 frt, öreg sovány (felhajtattott 35 db.) 60 frt. Kővér 48—45 kr.

Egy pár tyúk 1 frt, csirke 50 kr., kappan 2.10, lud kövér 5.---, lud sovány 2.80, pulyka 2.80, kacsa --.80, 12 drb to ás 30 kr.

Szalonna és haj 100 kg. szalonna ó 44—47 haj 48—50 frt.

Husarak. Marhahus kilója 42—44—48—52 54—56 kr. 1 kg. bornyuhus 60 kr. 1 kg. sertés hus 48. 56 kr. Juhhus 36 kr.

Tűzifa. 4 köbméter tölgyfa 12 frt, nyárfa 7 frt, fafelvágás 2 frt 40 kr, frt 20 szállítás 1

BABOLCHAY BÉLA

fűszer-, anyag-festék,
gyarmatáru és csemege-
KERESKEDÉSE,

Rózsater 15. sz. Tisza.palotával szemben.

Ajánlja kitünő minőségű Cuba, Mocca, Jáva és gyöngy kávéit. Excelsi Carolin, Gláse, Japán és Raugau rizseit.

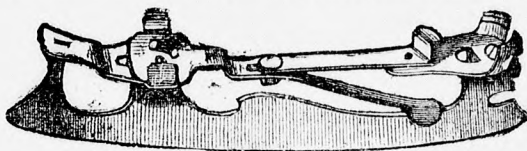
Valódi Angol Ananás, Jamaica, Cuba Belföldi s Brazíliai rumjait.

Caraván, Songchong Pecco, Madarin narancs-virág s különböző theakeverékeit, Cuba, Esterházy, Veró, Magyar cognac ipargyártmányu cognacjait.

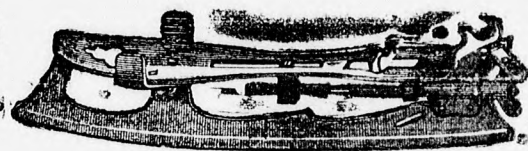
Maestrám-féle csokoládét

s mindennemű a fűszer szakmához tartozó árukat a legolcsóbb áron pontos kiszolgálás mellett.

Vidéki megrendelések pontosan, portómentesen eszközöltetnek.



HALIFAX.



MERCUR.

Legolcsóbb beszerzési forrás!

Korcsolyák
minden rendszerben.
Szén- és fakosarak.
Kályha ellenzők és tűzszerek.
Vasbutorok, fürdő- és nikliróza.
Budweisi porcellán és majolika kályhák
Meidingi, töltő és központfűtési kályhák.
Száncengők és zörgők. Csákányok és tejszék.
Keresztvágó fűrészek.
TÓTH GYULA
vaskereskedőnél.
DEBRECZEN városház sarkán és
Piacz- és Hatvan-utca sarkán.



JAKSON HAINES.



PATENT.

SCHWARZ MÁRTON

**Elsőrendű
KÖZVETÍTŐ IRODÁJA
DEBRECZEN.
SZÉCHENYI-UTCA.**

Házak, földbirtokok, tanyák, kaszállók, erdők és szőlők, vétel, eladása és hasznó- bérbe adása a leggyorsabban eszközöltetnek.

A mai kor igényeinek megfelelően teljes conforttal berendezett szálloda 34 szobával s elegáns berendezésű étteremmel és igen fényesen berendezett kávéházzal együtt eladó. Az egész üzlet igen jó forgalmu. A vétel 35—30,000 frt készpénzt igényel.

Egy 12 ezer lakossal bíró vidéki városban egy 40 lóerejű géppel berendezett gőz és olaj malomhoz 8000 frt készpénzzel rendelkező társ kerestetik. A telep kellően van felszerelve van s ellátva épületekkel és szép uri lakkal. A befektetett tőke után 25—30% tiszta jövedelmet biztosít a vállalat tulajdonosa, a befektetett tőke pedig az ingatlanokra táblázandó a társ javára.

370 hectoliter kitünő tisztán kezelt érmelléki bor eladó. Ebből 41 hectol. 1885. évi terméskől 71 hectol. 1887. évi, 164 hectol. 1889-iki, 50 hectol. 1890. évi és 44 hectol 1889. évi kitünő bakar.

Egy intelligens házhoz két gimnasiumi tanuló mellé egy nevelő kerestetik.

Egy nevelő a délutáni órákra alkalmazást kaphat egy uri családnál.

Egy nagyobb vidéki városban (megyei székhely) a legjobb forgalmu helyen fekvő kávéház eladó.

Debreczen közelében egy 300 holdas kitünő fekete talaju földbirtok, vetéssel, teljes instrukcióval, azonnali átvétel mellett hasznó bérbe kiadó.

Egy kávéházi helyiség teljes berendezéssel kedvező feltételek mellett átadó.

Mintegy 100 hectoliter tisztán kezelt kitünő 6- és új sesta kerti bor hordó számra eladó. Kossuth (Czegléd) utca 2567 sz.

Egy 8—900 holdas birtok és egy 500 holdas birtok hasznó bérbe kerestetik.

A sesta kertben egy szőlő eladó.

3 hold majorsági föld eladó.

A homokkertben egy szőlő eladó.

Több ház eladó.

Szép uri lakások május elsőre kiadók..

Kellő felvilágosítások díjtalanul adatnak. Beiratások díjtalanul eszközöltetnek.



Igen fontos



Találmány!!

„COLUMBUS“-czimbalomverőfej.

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

A „Columbus“-czimbalomverőfej

az époly fáradságos, mint alaktalan pamutazást és czernázást feleslegessé teszi, a mennyiben egyszerűen reáhuza a verőpálcára, melyről mindenkor le is húzható a legfinomabb nemezből készül, a verőpálcákra rásimul és tetszetős selyemgubó alakú; megszünteti a pamutozat tompító hatását és a kelemetlen kopogás helyett, ke lemes csengő hangot nyerünk;

sohasem pusztul el, miután esetleges kopogás után egy kevéséforogtatva, ismét új verőfejet pótol; ára a verőpálcák minősége szerint: 2 —, 2.50, 3.— és 3.50. Külön a „Columbus“ fejek párja 1 frt. Megrendelhető az összeg előleges beküldése mellett, mely esetben azok bérmentesen megküldetnek, vagy utánvétellel a feltalálónál, a **STERNBERG ÁRMIN és TESTVERE** czégnél, csász. és kir. kiz. szabadalmazott hangszer-ipar, Budapest, VII., Kerepesi-ut 36. sz.

czélszerűségéről a következő számos szaktekintélyek elismerő nyilatkozatai tanuskodik:

Czimbalomról és egyéb hangszerekről szóló képes árjegyzéke, kívánatra készséggel megküldetik.

Szintugy a harmonikáról szóló külön árjegyzék.



Értesítés.

Schwartz Lázár helybeli szappanos, azon hirlapi közleményére, hogy a verseny már mindenféle nyers anyagot használ a szappangyártáshoz, miáltal a minőség korántsem felel meg a jó és szép szappannak és hogy saját szappánát egész tisztának tünteti fel — indittatva éreztük magunkat gyártmányát vegyileg megvizsgáltatni, hogy szerezzünk magunknak elfogulatlan meggyőződést, ebbeli állításának valódiságáról.

A hivatalos vegyelemzés megtörténvén, ezennel nyilvánosságra hozzuk, a debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet vegyműhelye hivatalos kiadványa szerint, hogy a Schwartz Lázár-féle szappánában 14 rész gipsz és vízben oldhatlan alkatrészek találtattak. Ezen 14 kiló egy métermázsában rejlő alkatrészek, nemcsak értéktelenek, hanem a fehérneműek mosására határozottan károsak.

Becses figyelmébe ajánljuk ezt mindenkinek, a ki mosószappant használni kénytelen, nehogy Schwartz Lázár ur állításaihoz és a nagy közönség félrevezetéséhez, hallgatásunk által hozzájáruljunk.

T. vevőink érdekében azt is hangoztatnunk kell, hogy a Nagyváradon és Munkácson készült mosó-szappanok, hasonló hibákban leledeznek.

Első debreczeni szappan-gyárosok társasága.